

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. J. Hullovej, v právnej veci žalobcov **1/ Ing. I. C., R., 2/ J. D., L., 3/ J. J., L., 4/ E. J., L., 5/ V. K., T. 6/ M. K., L. 7/ Z. L., L. 8/ J. L., H., 9/ D. P., L., 10/ J. Š., M., 11./ Ing. I. Š., G., 12/ J. Š., T. 13/ Ing. D. V., M., 14/ I. T., L., 15/ E. V., L., 16/ Ing. V. B., L.**, všetci právne zastúpení JUDr. O. Z., advokátom, P., proti žalovanému **JUDr. M. L., N.**, správca konkurznej podstaty úpadcu P. D. K. v likvidácii, K., IČO: X., **o vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty**, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8. februára 2010, č. k. 34Cbi/4/08-Km-127, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8. februára 2010, č. k. 34Cbi/4/08-Km-127 **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 08. 02. 2010, č. k. 34Cbi/4/08-Km-127 žalobu žalobcov zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že žalobou, podanou na súde dňa 22. 02. 2008, žalobcovia 1/ až 16/ žiadali, aby súd uložil žalovanému správcovi konkurznej podstaty úpadcu P. D. K. v likvidácii, K., IČO: X., vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu pozemky parcely

registra „C“ evidované na katastrálnej mape, zapísané na LV č. X. k. ú. L., vedeného v KN S. K. R., pozemky Parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu, zapísané na LV č. X. k. ú. L., vedené v KN S. K. R., pozemky parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, zapísané na LV č. X., k. ú. L., obec L., vedené v KN S. K. R., pozemky parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu, LV č. X., k. ú. H., obec H., vedené v KN S. K. R., pozemky parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu, LV č. X., k. ú. H., obec H., vedené v KN S. K. R., pozemky parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, zapísané na LV č. X., k. ú. K., obec K., vedené v KN S. K. R., pozemky parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu, LV č. X., k. ú. K., obec K., vedené v KN S. K. R. Žalobcovia tvrdili, že pozemky, ktoré správca konkurznej podstaty úpadcu ponúka na predaj, sú majetkom žalobcov a majetkom ich predkov, a vlastnícke právo v prospech úpadcu k týmto pozemkom v katastri nehnuteľností je zapísané v rozpore so zákonom. Tvrdili tiež, že prebiehajú a príslušným Obvodným pozemkovým úradom v R. nie sú skončené reštitučné konania k majetku, ktorý je predmetom predaja. Žalobcovia preto žiadali, aby ich majetok bol z konkurznej podstaty úpadcu vylúčený.

Súd prvého stupňa po vykonaní dokazovania zistil, že na majetok úpadcu P. D. K. v likvidácii, so sídlom K., IČO: X. bol vyhlásený konkurz uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 46-24K 78/98 zo dňa 27. 01. 1999. Nehnuteľnosti, ktoré správca konkurznej podstaty úpadcu zahrnul do konkurznej podstaty a predaj ktorých inzeroval v dennej tlači, boli zahrnuté do podstaty z toho dôvodu, že v čase vyhlásenia konkurzu bol v príslušnom K. nehnuteľností zapísaný ako vlastník týchto nehnuteľností úpadca. Po zhodnotení zistených skutočností dospel súd k záveru, že žalobcovia nepreukázali žiadny taký vzťah k nehnuteľnostiam, vylúčenia ktorých sa domáhajú v tomto konaní, ktorý by mal za následok rozhodnutie súdu o vylúčení týchto nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu. Pokiaľ ide o nehnuteľnosti v k. ú. L., súd prvého stupňa konštatoval, že register obnovenej evidencie pozemkov bol schválený podľa príslušnej právnej úpravy (zákon č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a pozemkových spoločenstvách a zákon č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom) príslušným správny orgánom a tak bol aj zapísaný do katastra nehnuteľností. Súd uviedol, že v tomto konaní nemá právomoc rozhodnutia správnych orgánov preskúmať. Pokiaľ ide o ostatné nehnuteľnosti, uvedené v petite žalobného návrhu, podľa súdu prvého stupňa žalobcovia v tomto smere

neuviedli žiadne skutočnosti a neoznačili žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, že sú vlastníkami týchto nehnuteľností. Žalobcovia ďalej bližšie nekonkretizovali, ktorý zo žalobcov má byť vlastníkom ktorých konkrétnych nehnuteľností. Podľa súdu prvého stupňa žalobcovia v konaní nepreukázali, že si v zákonom stanovených lehotách uplatnili reštitučné nároky k týmto nehnuteľnostiam. V súvislosti s podnetom žalobcu 1/ na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, súd zisťoval následný postup prokuratúry žiadosťou zo dňa 23. X. 2009, na čo mu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky listom zo dňa 08. 12. 2009 oznámila, že neeviduje žiadny podnet žalobcu 1/ zo dňa 05. 08. 2009, ktorý mal byť doručený z Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že pokiaľ sa žalobcovia domnievajú, že nezákonným postupom alebo rozhodnutím štátneho orgánu im bola spôsobená škoda, môžu sa domáhať jej náhrady podľa príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa súdu však ani takéto tvrdenie žalobcov nie je dôvodom na to, aby súd uložil žalovanému povinnosť vylúčiť nehnuteľnosti z konkurznej podstaty úpadcu. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcov zamietol a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal, nakoľko si žalovaný právo na náhradu trov neuplatnil.

Proti rozsudku podali odvolanie žalobcovia 1/ až 16/ prostredníctvom právneho zástupcu a žiadali, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie, resp. aby alternatívne prerušil konanie do rozhodnutia o podanom podnete na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky. Žalobcovia uviedli, že súdu prvého stupňa predložili nezvratné dôkazy, že v čase vyhlásenia konkurzu dňa 27. 01. 1999 boli žalobcovia vlastníkami predmetných nehnuteľností. Z predložených dôkazov podľa žalobcov vyplýva, že v roku 1999 a nasledujúcich boli v pozemkovoknižnej vložke č. X. v katastrálnom operáte k. ú. L., S. K. R., zapísaní ako vlastníci „Bývalí urbarialisti obce L. v celosti“. Z predmetnej pozemkovoknižnej vložky č. X. boli následne v rámci ROEP vytvorené LV č. X., X., X. v roku 2003. V majetkovej podstate sú uvedené podiely jednotlivých urbárikov. Podľa žalobcov je vlastníctvo potvrdené aj v „Súhrnnej správe“ spracovanej v rámci ROEP, vydanie k 12. 12. 2000, ako aj z výpisov majetkových podstat urbarialistu – žalobcu 1/. Jedným z ďalších dokladov o vlastníctve je podľa odvolateľov aj dedičské konanie po poručiteľovi MUDr. J. L., z ktorého vyplýva, že ešte aj v roku 2001 boli

nehnutelnosti zaradené do konkurznej podstaty, predmetom právoplatného dedičského konania medzi oprávnenými osobami – urbarialistami k. ú. L.

Odvolatelia uviedli, že nemali žiadnu vedomosť o tom, že ich majetok v rámci správneho konania bol prepísaný na úpadcu P. D. K. a nebola im teda daná možnosť účinne sa proti takémuto rozhodnutiu brániť. Rozhodnutia príslušného správneho orgánu považujú odvolatelia za protizákonné a protiústavné v rozpore s čl. 12 ods. 1 a článkom 20 ods. 1 až 4 Ústavy Slovenskej republiky, z ktorého dôvodu podal žalobca 1/ podnet na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky. Z uvedených dôvodov odvolatelia žiadajú, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie, resp. aby alternatívne prerušil konanie do rozhodnutia o podanom podnete na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky. Žalobcovia 1/ až 16/ si uplatnili aj právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti. Uviedol, že z predložených dôkazov nevyplývajú dôvody, ktoré vylučujú zapísanie pozemkov zo súpisu podstaty. Žalovaný zdôraznil, že v konaní predložil dôkazy, z ktorých je zrejmé, že pozemky boli zaradené do súpisu podstaty oprávnene. Žalovaný má za to, že vlastnícke právo k vyššie uvedeným pozemkom nadobudol úpadca P. D. K. „v konkurze“ so sídlom v K., v súlade so zákonom tak, ako to vyplýva z ust. § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia vlastníctvo k veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Vychádzajúc z podkladov nachádzajúcich sa na S. K. v R. je podľa žalovaného zrejmé, že v katastrálnom území L. bol podľa zákona č. 330/1991 Zb. v platnom znení bývalým Okresným úradom R., odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Rozhodnutím č. j. PPLH/P-2003/00024-80-PU 16/94 zo dňa 14. 04. 2003 schválený zjednodušený register pôvodného stavu k nehnuteľnostiam v extraviláne pre k. ú. L. a zároveň podľa zákona č. 180/1995 Z. z. bol bývalým Okresným úradom R., odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Rozhodnutím č. j. PPLH/P-2003/00268-1 8-PU 123/99 zo dňa 24. 04. 2003 schválený register obnovenej evidencie pozemkov v zastavanom území Obce L., k. ú. L.. Tieto rozhodnutia boli do katastra nehnuteľností zapísané záznamom a ako vyplýva aj z vyjadrenia Správy katastra po prevzatí týchto registrov nie je možné vykonať spätnú

identifikáciu parciel. V rámci schvaľovania týchto registrov bola podľa žalovaného možnosť podávať námietky a súčasne bol doručený každému známemu účastníkovi výpis z návrhu registra. Po rozhodnutí o podaných námietkach, ktoré boli predkladané, zhotoviteľ predložil vyhotovený register na schválenie. Ako vyplýva aj z predložených rozhodnutí v priebehu týchto konaní, ako aj po spracovaní registra, boli vlastníci o tomto správnom konaní informovaní, pričom im bola daná možnosť oboznámenia sa s ukončeným registrom na Obecnom úrade v L. Každému vlastníkovi so známym pobytom bol doručený výpis z registra, týkajúci sa majetkových práv v k. ú. L.. Na predloženie námietok bola stanovená lehota 20 dní od doručenia výpisu z registra. Po prerokovaní bol následne spracovaný register predložený podľa zákona na overenie. Žalovaný na základe uvedeného dospel k záveru, že nie je pravdivá tá skutočnosť, že účastníci konania (vlastníci) neboli o prebiehajúcich konaniach informovaní.

V súvislosti so spochybňovaním právneho titulu nadobudnutia vlastníckeho práva D. ešte pred spracovaním registra obnovenej evidencie pozemkov (ROEP), a zjednodušeného registra pôvodného stavu (ZRPS) ako nového originálneho spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva, žalovaný poukázal na zákon SNR č. 81/1949, podľa ktorého pozemkové parcely (urbárske, pasienkové) zo zákona prešli do vlastníctva príslušného poľnohospodárskeho družstva, a to bez ohľadu na to, či táto skutočnosť bola zapísaná do pozemkovej knihy alebo nie.

Podľa žalovaného žalobcovia 1/ až 16/ neuviedli žiadne konkrétne a relevantné tvrdenia, ktoré by preukazovali vlastníctvo jednotlivých žalobcov k jednotlivým nehnuteľnostiam, vylúčenia ktorých sa z konkurznej podstaty domáhajú, nepreukázali ani uplatnenie prípadných reštitučných nárokov podľa zákona č. 503/2003 Z. z. Žalovaný je rovnako ako súd prvého stupňa, toho názoru, že pokiaľ sa žalobcovia domnievajú, že nezákonným postupom alebo rozhodnutím štátneho orgánu im bola spôsobená škoda, môžu sa domáhať jej náhrady podľa príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Žalovaný má navyše za to, že prípadné podanie na prešetrenie zákona a podozrenia zo spáchania trestného činu zo strany neznámeho páchatel'a na príslušný orgán prokuratúry, nie je dôvodom na prerušenie tohto konania podľa ust. § 109 O. s. p., a preto podľa žalovaného vo vylučovacom konaní niet zákonnej prekážky, pre ktorú by súd nemohol konať

a rozhodnúť. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov 1/ až 16/ nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je právo žalobcov 1/ až 16/ na vylúčenie nehnuteľností zapísaných na LV č. X. LV č. X. v k. ú. L., obec L., na LV č. X., LV. č. X. v k. ú. H., obec H., na LV č. X. v k. ú. K., obec K. a na LV č. X. v k. ú. B., obec B. tak, ako sú špecifikované v žalobe, z konkurznej podstaty úpadcu P. D. K. v likvidácii, so sídlom K.

Žalobcovia tvrdia, že v čase vyhlásenia konkurzu dňa 27. 01. 1999 boli vlastníkami sporných nehnuteľností, čomu podľa ich tvrdenia nasvedčuje skutočnosť, že v pozemkovoknižnej vložke č. X. v katastrálnom operáte k. ú. L., S. K. R., boli ako vlastníci zapísaní „Bývalí urbarialisti obce L. v celosti“.

Vylúčenie veci, ktorá nemala byť zaradená do zoznamu konkurznej podstaty upravuje ust. § 19 zák. č. 328/1991 Zb., ktorým sa predmetné konanie spravuje. Z uvedeného ust. zákona v spojení s § 14 tohto zákona je zrejmé, že účastníkmi takto vedeného konania je tzv. vylučovateľ, vylučovatelia, t. j. tretie osoby, do práv ktorých sa konkurzom zasiahlo a ktoré sú odlišné od okruhu účastníkov vlastného konkurzného konania na strane osoby v konaní oprávnenej a správca konkurznej podstaty na strane povinnej.

Predmetom nároku na vylúčenie veci z konkurznej podstaty sa môžu stať iba veci individuálne určité. Právny dôvod nároku na vylúčenie veci musí existovať v čase, kedy je nárok uplatňovaný. Právnym dôvodom nároku na vylúčenie veci podľa § 19 zák. č. 328/1991 Zb. môže byť na strane navrhovateľa vlastníctvo (nielen z kúpnej zmluvy alebo inej dohody, smerujúcej k prevedeniu vlastníctva), spoluvlastníctvo podielové i bezpodielové, ako i držba veci.

Pre posúdenie dôvodnosti odvolania a správnosti napadnutého rozsudku je rozhodujúce zistenie, či veci, vylúčenia ktorých sa žalobcovia domáhajú, boli do konkurznej podstaty zapísané dôvodne.

V prvom rade je potrebné uviesť, že vec v konkurznej podstate je zadržaná správcom nie podľa predpisov hmotného práva, ale na základe príslušných predpisov procesných. Účelom návrhu na vylúčenie veci z konkurznej podstaty je zrušenie obmedzenia vysloveného týmito procesnými predpismi a potrebná procesná ochrana je vylučovateľom poskytovaná tým, že v prípade vyhovenia návrhu bude vec výrokom rozsudku súdu vylúčená z konkurznej podstaty a vrátená navrhovateľom in natura, resp. pokiaľ bola speňažená, bude vylúčená takto získaná odplata.

Z uvedeného vyplýva, že ide o žalobu na plnenie, nie teda o žalobu určovaciu, čo znamená, že predmetom konania na vylúčenie veci nie je a nemôže byť určenie vlastníckeho alebo iného práva k vylučovanej veci. Túto otázku súd skúma ako prejudiciálnu.

V danom prípade žalobcovia právny dôvod nároku na vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty, t. j. ich vlastníctvo neosvedčili tak, ako to správne skonštatoval i súd prvého stupňa. Nepreukázali tak, že sú treťou osobou, do práv ktorej sa konkurzom zasiahlo, a teda vecnú aktívnu legitimáciu.

Žalobcovia vlastníctvo k sporným pozemkom osvedčujú pôvodnými výpismi z pozemkovej knihy, na ktorých ako vlastníci, sú zapísaní bývalí urbarialisti.

K uvedeným žalobcami doloženým dôkazom Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že tieto bez ďalšieho tvrdenie žalobcov o ich vlastníctve k nehnuteľnostiam neosvedčujú.

Zák. č. 81/1949 Sb.n. totiž prešlo vlastníctvo k spoločným nehnuteľnostiam bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov na jednotné roľnícke družstvo, s ktorým prechodom vlastníctva k uvedenému majetku zanikli tiež urbáre.

O vydanie týchto nehnuteľností, resp. o navrátenie vlastníctva k pozemkom museli zo zákona oprávnené osoby požiadať v lehotách upravených zák. č. 229/1991 Zb., resp. zák. č. 503/2003 Z. z.

Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcov na pojednávaní dňa 19. 03. 2009 pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že nemá žiadne listinné dôkazy preukazujúce skutočnosť, že žalobcovia si uplatnili nejaké reštitučné nároky, resp. nejaké žaloby v správnom konaní.

Takéto dôkazy žalobcovia nedoložili ani v odvolacom konaní, a preto súd prvého stupňa správne uzavrel, že nepreukázali taký vzťah k nehnuteľnostiam, ktorý by mal za následok ich vylúčenie z konkurznej podstaty.

Pretože žalobcovia nie sú k podaniu predmetnej žaloby vecne aktívne legitimovaní, neprináleží im namietat' dôvodnosť zápisu sporných nehnuteľností do konkurznej podstaty úpadcu.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne zistenia Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa § 219 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že ich náhradu v konaní úspešnému žalovanému nepriznal, pretože mu žiadne účelne vynaložené trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 21. apríla 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová